

man der har meget forskellige Klasser. Man gaar i den højeste Klasse op til 7 at forsørge eller derover. Det var noget, man kunde forhandle om, jeg antager ikke, det vilde føre til en saa stærk Afstagen af Skattens Udbytte, at det af finansielle Grunde skulde være uantageligt for Regeringen i alt Fald at gaa noget ind paa denne Tanke.

Et stærkt Angreb rettede det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds paa tvungen Selvangivelse. Jeg forstod det saaledes, at det for det ærede Medlem var et Hovedpunkt ved hele Sagen. Jeg er nu med Hensyn til den tvungne Selvangivelse, ikke uden al Betænelighed, idet jeg frygter for, at det navnlig for de mindre Indtægters Vedkommende let vil kunne føre til, at mange Mennesker egentlig talt uden at ane det kunne komme til at rode sig ind i Forlegheder og Ubhageligheder, navnlig i den første Tid, Skatten virker, og det er noget, ingen kunde ønske. Den Vej, som jeg vilde anse for mest praktisk at følge, var den at forhøje det Minimum, for hvilket tvungen Selvangivelse ikke er fastsat. Det er af Regeringen foreslaaet til 1,500 Kr. Jeg vilde ønske, at det kunde blive sat op til 2,000 Kr. Jeg maa være fuldstændig uenig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, naar han sagde, at det skulde være uretsfærdigt og vilkaarligt, at det var de smaa Indtægter, som bleve fritagne. Der har det ærede Medlem ganske decideret uret. Det er aldeles klart, at om end en Haandværksvend vil være i Stand til at angive sin Indtægt, saa ere de smaa næringsdrivende, smaa Detailhandlere, smaa Haandværkere og Landbrugere som Regel ude af Stand dertil. Det er klart, at den Mand, som er i Besiddelse af større Dannelse og af større Forretningskundskab, i ganske anden Grad er i Stand til at sige, hvad hans Indtægt virkelig har været. Det ærede Medlem har ganske uret i at sige, at det vilde være ligesaa vilkaarligt som at dekrettere, at de, hvis Navne begyndte med Bogstaverne fra A—K, tror jeg, det var, skulde være underkastede tvungen Selvangivelse, medens de, hvis Navne kom derefter, skulde være fri. Nej, det er netop en fuldstændig sund og rigtig Tanke, som er anerkendt i en Række af forskellige Skattelove, at gøre denne Udskillelse, kun kunde jeg ønske, at man satte Grænsen noget op, f. Eks. til 2,000 Kr. Jeg lægger ikke saa megen Vægt paa dette med Hensyn til Formueansættelse, idet jeg tror, at Vanstelighederne der ville blive større. Hvad angaar Betydningen af den tvungne Selvangivelse, navnlig for større Indtægter, tror jeg, den

er meget stor. Den højtærede Finansminister anførte jo nogle Tal i saa Henseende. Han anførte Udbyttet af Skatten i Preussen før og efter den tvungne Selvangivelse. Disse Tal vare lærerige, men jeg tror dog, man ser Forholdet klarere endnu, naar man stiller det op paa en anden Maade. Den officielle Statistik viser, at af Indtægter over 48,000 Mark — altsaa de meget store Indtægter — vare i det sidste Aar før den preussiske Indkomstskattereform af 1891, som indførte den tvungne Selvangivelse, inddragne under Skatten 2,760 Personer, men allerede i det første Aar, efter at den tvungne Selvangivelse var indført, var dette Tal gaaet frem til 5,511 Personer. Dette er, forekommer det mig, det mest betegnende. Selve Udbyttet af Skatten er maaske ikke saa betegnende, idet Skattereglerne i det hele bleve meget stærkt forandrede ved Loven af 24de Juni 1891. Men det her anførte kan man ikke komme bort fra. Det viser, at der er et saa meget større Antal — omtrent det dobbelte — af Indtægterne over den nævnte Grænse, som overhovedet ere inddragne under Skatten. Vil man forsøge en Udregning, hvor man ser bort fra den Forhøjelse, som er indtraadt — jeg indrømmer, at det vil altid være vanskeligt — vil man komme til det Resultat, at for disse store Indtægters Vedkommende har Skatten givet omtrent det dobbelte Udbytte Aaret efter mod Aaret i Forvejen. Det er Kendsgerninger, som man vanskelig kommer bort fra, og de vise, at tvungen Selvangivelse netop har stor Betydning for at faa de store Indtægter frem. Med Hensyn til den tvungne Selvangivelse for Formuen er jeg ikke helt fri for at dele de Betæneligheder, som fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling). Medens ganske vist Formueansættelsen maaske er den Del af hele Skatteansættelsen, som vil volde mindst Vansteligheder paa Landet, vil den uden al Tvivl møde store Vansteligheder i Byerne og ganske særlig i Kjøbenhavn. Der vil være mange Mennesker, som ville have overordentlig ondt ved paa en samvittighedsfuld og nøjagtig Maade at angive deres Formue, og navnlig kan jeg ikke andet end være enig med det ærede Medlem i, at det at fastsætte en Forfatterrettighed, en Forlagsrettighed og beslægtede i rede Mønt, vil blive en Folkers vanskelig Sag. Men man behøver ikke at holde sig til den Slags Yderligheder, det vil være forbundet med ganske overordentlige Vansteligheder for en Forretning at foretage en Ansættelse af sin Formue, maaske mindst netop for de store Forretninger, hvor der finder en nogen-